
Kanon-dårlig ide

[KANON]

AF: JETTE LUND, DRAMATURG, GRITT ULDALL-JESSEN, DRAMATIKER, MEDL. AF UAFHÆNGIGE SCENEKUNSTNERE, 27. JULI 2005

I Information den 18. juli beskriver Anne Middelboe Christensen det problematiske i at lave en kanon for scenekunst - problematisk ikke mindst, fordi scenekunst skal opleves på scenen og ikke 'live on tape.'

Anne Middelboe Christensen fortsætter i artiklen med at optegne en række navne på forestillinger og personer inden for teaterhistorien, der kunne udgøre en kanon for scenekunst. Det rejser spørgsmålet: Hvad skal vi bruge det til?

Kan hun, eller kan kanonudvalget for scenekunst vurdere forestillinger som Et Dukkehjem fra 1879 eller Frøken Julie fra 1888 bare for at nævne to eksempler - uden at have oplevet dem på scenen? Og hvilken udgave skulle det så være?

Førsteopførelserne fandt sted før, film og video blev opfundet, men de nye medier hjælper os ikke: Scenekunsten skifter karakter, når den bliver affilmet og sat på et videobånd. Den bliver en bleg afglans af sig selv.

Det, som det hele handler om, nemlig nærværet og oplevelsen, kan kun reproduceres i fantasien. Scenekunstnerens værker kan ikke bevares for eftertiden og gøres til pensum på skoler og universiteter.

Kanonudvalget for scenekunst kommer derfor efter vores mening ikke til at beskæftige sig med scenekunst, men med noget andet, som kunne være dramatik (altså litteratur, jf. Ibsens dramaer), måske et scenemanuskript (som kan ses som dokumentation, jf. Brechts Antigonemodell) eller filmoptagelser, som næsten nødvendigvis må forblive i det dokumentariske. Hvis de har selvstændig, kunstnerisk værdi, går de over til et andet kanonudvalgs resort. Brugen af begrebet 'scenekunst' i denne sammenhæng er altså falsk varebetegnelse. Det vil aldrig kunne komme til at handle om scenekunst.

Når man taler om en kanon for scenekunsten, er det derfor vores antagelse, at der må blive tale om noget andet - nemlig at man under dække af scenekunstabegrebet kan kanonisere en teaterform, som er reproducerbar og derfor salgbar.

Under dække af scenekunstabegrebet kan man ophøje dramatikere og enkelte scenekunstnere i fortid og nutid til at være eksponenter for scenekunsten og dermed se bort fra den måde, hvorpå den moderne scenekunst bliver til. Man kan give det udtryk af, at man gør noget for scenekunsten, samtidig med at denne kunstforms produktionsvilkår støt forringes.

En levende, skabende scenekunst skal støttes - ikke kanoniseres.

Denne side: [http://www.information.dk/Indgang.php?
pShow=Arkiv/ArkTAvVis.php&pTAvVis=178956](http://www.information.dk/Indgang.php?pShow=Arkiv/ArkTAvVis.php&pTAvVis=178956)

© Dagbladet Information, Store Kongensgade 40C, 1264 København K
<http://www.information.dk> - arkiv@information.dk